

Rémtelenül levelek el nem fogadtak.

Előfizetési árak:

Helyben hűbér hordó, vagy
valódi postai küldvé:
Égész évre . . . 7 ft — kr
Félévre . . . 4 ft — kr
Negyedévre . . . 1 ft 75
Külföldre egész évre 20 frank.
Égész évre ára 5 kr., a kapható
a kiadványok és a Brassó újság
fotóalkotásaihoz.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassomegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek
hivatalos közlönye.

Hirdetések felvételének a kiadó-
hivatalban

Hirdetése díja:

4 hasznos gátló-sor vagy
annak helye 6 kr. Nagyon és
okosbirtok hirdetésének kedvez-
ményt nyújt még külön 10 kr.
bonyolultsága esetén.

Ytűrtési kiadvány sor 10 kr.

Hirdetésnek és Ytűrtési díj
előre fizetendő.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolozsvár 26. szám alatt.

hová a lap szellemi részét illető közlemények intézkednek.

A szerkesztési feladás:

F. E. J. V. I. M. S.

Kézírtak vissza nem adhatók.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolozsvár 26. sz. a.

100 külföldi sz. előfizetési példák és hirdetések díját.

Előfizetési felhívás.

Lapunk nyolcz évi pályafutása után elérkezett azon pontra, hogy má már társadalmi életünk nélkülözhetetlen töltőcsőjévé vált. Hiánynak megérezendő az egyteléktől elvezető az utolsó egytelé.

Diszterem és műhely egyaránt megellette benne szórakoztató barátját, a „Brassó”-ban lakókat és magyarázó szíve, az ő hangján szólalt meg közös érzésünk s általa lett kifejezést akarunk, vágyunk.

A világesemények folyására fordított figyelemünket soha sem kerültek ki a helyi érdekűk. A közhangulat és közvélemény kifejező kiváltképpen mindenkor lenni. Nyitott politikai hitvallásunk mellett a haladás és béke helye szemünk előtt. Hirdetjük a kölcsönös jogtisztelést, de hirdetjük főleg államsmunkát szent ígért szívnél egész hűvéllyel ottlák a honpolgárok érzelmeit a honserető isteni esztársját.

Annak tudatában, hogy egyedül a szellemi érték képes egy lapnak tiszteletet kívívni, egész törekvésünk a lap beltarthatalmának emelésére fog irányulni. Gondunk lesz, a tanulságokat a szórakoztatóval egyaránt változtatva nyújtani, a hűgőzt tárgyalógasságát közeli élet és eseményt.

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 7 ft — kr
Félévre . . . 4 ft — 50
Negyedévre . . . 1 ft 75
Külföldre egész évre . . . 20 frank.

A „BRASSÓ” kiadóhivatala.

A magyar olvasóközösséghez!

Nehéz szerepre a legválasztottabb perczben átvettük. Ismerve kereskedelmi várossunk igényeit, a „Brassó”-nak realis irányt ígértünk adni, mely irány a politikai életet különféleképpen is központosítani képes.

Legyen különben szabad megjegyeznünk, hogy erők politikai szertartócsalása különleges viszonyoknál fogva is kárteknő lenne a helybeli magyarágra nézve. Mindeközben csak szabadságunknak szabad lennünk, nehogy helyzetünknek veszélyessé váljon.

Mi a fenállás 25 éven keresztül időseink bizonyított politikai rendezésbe ragaszkodunk, mely pozitív ténnyel szembe a társadalmi ábrándoktól ment. Könyvű elmozdítások, de természeténél fogva, a kőltő és a létezőt folyton fejlesztette fenntartani sokkal nehezebb.

Ez a mi nézetünk; a teljes önmérséklet politikája.

A mi pedig nemzeti érdekeinket illeti, azokat szakszerűen képviselve haladva, egymásra utalva, egymást támogatva óhajunk és felajánlunk.

Minket a létezőt való küzdelem egyenlő. Fajdalom, román polgáraitak közömbös magatartása sőt idegenkedése történeti és közjogi védelemre kényszerít.

Nehéz szerepre vállalkozunk midőn a lapkeresztést a legválasztottabb perczben átvettük.

És furcsának tűnhetik fel e mai felállításunk. Nyolczézer magyar nek lenne

képes egy magyar lapot fenntartani s ezáltal intelligenciájukat tanulni adni? . . .

Vagy csak a pletykálap válnék a „Brassó”-ból, mely szószátyárkodás s magánhiszeimnek tömjéne?

Ily neveléses szerepre nem vállalkozhatunk a neveléses nyelvtől szerkesztő, legfeljebb kontár.

Ezt tartozunk kijelenteni azoknak, kik szűkebb igényt támasztanak egy lap „változtatására” iránt.

Nem a kávéházi tudakos személyiségek irányára hajtunk, hanem objektív ítéletképes organumokra, melyek a sejtést a magvástól megkülönböztetnek képesek.

Ezt elmondani, tartozunk lelkiismeretünknek s a megveszettegetlen közérdeknek.

Sy.

A szt. László-látsáral.

III.

Haynald volt az első, ki 1852-ben, szerzett információk alapján a csiki nagy bányán megfelle a székes szőlőket látványosak sánta iránt tanúsított gondatlanságukért. Utána azt alig találta tevé. Sőt a székesről hírdeték ki magárral azon lelkes nőt nevet, kik hében-hóban Bakurestől a Mária-oltárra új gyertyatartót sz. küldenek. Talán egyen elarusított derékeik árán! S ez a templomban, az egész nép színe előtt nyílt dícsőség ne csúszson másoktól is utánaírára?

— Tiszteletlen akar! küldjé vissza az ilyenek ajándékotok! maradjon pusztán az oltár, de szentnyelen.

1848 előtt a székes városokban szolgáló székes leányok bereikből rendszeren egy pálinkafőző reáistót s egy bundát takarítottak meg Ennyi volt nekik hozományuk. Ma már csak cifra rongyban s állítanak háza, feletlen testileg-lelkileg. S még is azonnal megellette. Mert divik a ferde nevet: becsületet(?) tanult! — Már ti időben hírdet. S ha a betegségek nem ezek hurcolják be a tiszta bérceket közé?

Székesi bírák és jegyzők, tanítók és papok, közigazgatási közpénz, híres senki közelet, kinek lelkesítetése a nép irányt érezni kéne meg? Dacára a törvényeznekek, lehet 8—10 éves szolgáló leánykák! Bakurest és Brassó utcáin látni, kiket a szőlő ház könyörtelenül a hideg viharba kitesztet.

Vannak Csibán családok, melyek a lányukat maguktól hagyományosan elölleik, annélkül, hogy valaha önkéviszontlának, avagy csak híroket is hallanak.

Hogy mennyire kivetkezőnek az ilyen szabadságná. bocsátottak az győdegek érzéseiből, mutatja az, hogy Bakurest után saját apjukat vagy anyjukat, kik esetleg látogatásra mentek, me e g t a g a d i k Sőt szégyenlik magyarái is beszélni!

S e veszendő magyar elem kitépése se Romániába folyton tart. A szigorú ellenzés mellett is egész karavánok vándorolnak ki rejteit utakon.

A brassói felgyűlést al a Vonk-féle házban lakik egy egén, ki fej után 20 ft 50 krént szárazkal kalauzó be titkon Oláhországba. A csendörök éberségét észszer ki-játszák

TÁRCSA.

Temetés.

Vittek a menyasszonyt tegnap esküvőre. Esküvőről vizik ma a temetőbe.

Két koszta elég négy fehér ló fogva. Még az a négy ló is olyan nehezen vonja.

Sok hirtő rópa a koporó nyombán: Tegnap még vigasság, a hol már ma gyász van.

Az egyik hirtőből ül az édes anyja. „Lásd apa, mit tettem!” mindig azt [szokja].

A másik hirtőből ül az édes apja. „Mért nem adtam annak!” szünetlen [szólt hozzá].

Harmadik hirtőből ül a vőlegénye; Csak egy árva könyvespéc sincsen a zsebében! [mebe].

Gyalog mőn egy ifjú, állj bírja lába; Hajd a megérte, meg is hal utána. . . .

Sio Ferencz.

En bizon....

— A „Brassó” eredeti tárcsája. —

Fiam!

Mit mondan elmondtam énsem értem, azt irasban teszem. Tanulj belőle, hogy ne haladj azon az úton, mint én.

..... Átjtem, szegény szőlő gyermeke sokat küzdött, szenvedett, míg elérte kitűzött célját: onerőjén munkája által gondatlan megellettést biztosítani. Értette ő egész életén ki a szőlő szeretetét, hűgőzt, míg volt 10 éves, mikor a kezzeivel szőlő, s elrabolta szőlőt s a szőlőben hanyagban két kezes munkájával kereste meg leserűt kenyéret. De a becsület, kiserűt munka meggyerő jutalmát.

Emelkezett atyám nyomorúságára, midőn megpillantam a naplógépet s erősen elhatároztam, hogy atyjai szeretetével kárpótlom az anyja szeretetét. — mert szegény jó anyám szeretőmnek meghalt.

Bezségőztem a nőttem fel s a ház szarokba lettem. Látal-e hatalmas tölgyst magam helyett a győző nézők előtt? Én a nőttem, a hajnalban. Tapasztalt, derék munkás, a gyár hivatalnokai kerestek megemelt és kedvettem. Hírszók voltak a sző szoros cserébe.

A világ természetes rendje szerint folyt az idő s a gyermekből ifjú lőn. Hiss tudha-

tot, — fiam — hogy a legvárakot építő it-jusnak mekora az onbulma, az onbulgós és gőge. Midőn egyetlen tanulmányaim s a fővárosba indultam, négy ló volt kocsmá-szó fogva.

S hogy fogtak a kátsárrak. Persze jó fogamok volt bennem, a gazdag Thorontali Gábor fiában. Szegény atyjám figyelemmelései nem használtak. Elvált után kinálkóztott s én rohantam estelelteni a bírtos szőlőbe. De végre annál is kevesebb tanulmányaimat, haza kerültem. A munkától irígiztam. Napjaimat társaságokban és vadászaton töltöttem. Atyjám, a jó öreg, sokan szerettek a munkára de láttam, — csak nem akartam — miéket nem tetszik neki örök pénz s a jó pazarlásom. Hiss egyetlen, imádtam azt miként is korrelta volna? Folyt tehát a „jó” barlók társaságban az éjszakai töltésnek tovább.

Hirtőben kérétem atyjám boldogulj anyámat a sírba. . . . A gyár az én tulajdonom lett. S most, midőn megpillantottam a pénz, most volt legutóbb barátem. A gyár vezetését átadtam a jó öreg Vágónak, magam pedig csak pénzt vettem ki a pénztárból. Hanyzók figyelemmelései Vágó, hogy az ilyen gazdasági ember nem vezet jóra, de mind hibák! A könyvelem után nem hagytam ott.

Az újság rojta a meginduló virrilitás, Thorontali Gábor fia nem maradhatott hátra, mindentől kiást magáért. . . .

Mi szombatban kerestek fel Vágó.

— Holnap jár le a bank felváltása a pénztár érte.

— A szőlőket kell felváltani. Majd ad az, mert a pénztárkezelőnk hibát követ, ott nincs több hitelem. Minden szőlő szerezemnek tart-hatja, ha Thorontali Gábor vagyraságom 5000 forint kölcsönözlet. Kamat lesz elég. Jót a zánd s legnagyobbság sájnálma mellett kitételetem, nem szűn.

Mi szegény szőlő, kik nehezen keresnek meg mindon falunkat, mi mindig károsodunk. Lassa nagygyarom a Horontályi gróf elvitté 100000 forintomat Amerikába, a hert Ágostus Arisztid jóbe löste magát; kifosztott engem s én az drága Szt. Istenomtat. Bizony nem adhatok, pedig szívesen tettem.

Le vagyok nyitva! A mi eddig titkoltam, azt most be kell vallanom. Tökéle mentem! A szegény, a megparasztat váram s esztog a csókát bukás. Vájam! Mi tettegek?

Szemem tevévelétek tevé a semmibe. Fejem kalapom s gondolatomat szilakt.

Az élet, mely eddig oly könnyű volt, most egész súlyával nehezedik vállaimra. El-hagyva hirtőbe becsúszott, a hirtő eddig kőből. Mindentelen Vágó szava szöngének fülemben.

— Holnap jár le a bank felváltása a pénztár érte. . . .

Üres, mert az úri passiók fölemelgették

